
Tour de menza: Hostivař

Tour de menza: Hostivař

Několik dní před Vánoci jsme se rozhodli navštívit menzu na Hostivaři. Z centra Prahy je to k ní daleko, ale pokud jste student ubytovaný na nedaleké koleji nebo si sem jezdíte zaplavat do bazénu, přijde vám nabídka levných obědů vhod. Zdejší menza nabízí spoustu míst k sezení a téměř rodinnou atmosféru.

Trochu se bojíme, že bude problém mezi množstvím betonu menzu najít, ale hned první vysoká budova nás vítá nepřehlédnutelným billboardem. Rozlehlé vstupní prostory působí značně naddimenzovaně, nepotkáme tu nikoho jiného než usměvavou paní vrátnou. Protáhneme se úzkou uličkou nad schody, abychom objevili prostory, které spíš připomínají konferenční místnosti někde na Vyšehradě. Ale v rohu si povšimneme výdejního pultu a několik roztroušených strážníků po okolí nás neomylně informuje o tom, že jsme tu správně.

Jako první nás zarazí poloprázdné pulty, ačkoli jsme přišli o půl jedné. Zdá se, že studenti ještě nevyrazili za svými rodinami. V oddělení dezertů je už jen plechovkové pivo, sladké jazyky ale uspokojí nabídka vánočních perníků s marmeládou a čepic ze šlehačky. Vánoční je, kromě výzdoby, také nabídka jídel. Vegetariánská část redaktorů je zvědavá na kubu z hub a krup, zatímco masožravec volí kapra s bramborovým salátem. Polévku bez masové složky tu dnes nemají, ale můžeme vyzkoušet rybí nebo ovarovou.

Prostory menzy jsou prosvětlené díky vysokým oknům, které jsou lemované nápadným množstvím zeleně. Prostírání a ubrusy jsou klasicky z lkey, zaujmou nás i Rembrandtovy obrazy na stěnách a samozřejmě vánoční strom. Jsme tu ale především kvůli jídlu, a to je ucházející. Kroupový kuba nás tedy nijak zvlášť neoslovil, ale za to možná může nechuť k houbám. Za to kapr je chutný, když se člověk popere se všemi kostmi uvnitř.

Při jídle zjišťujeme, že kolem sebe téměř neslyšíme češtinu, většinu zdejší klientely tvoří studenti ze zahraničí. Co si myslí o vánoční nabídce? „Kapr mi chutná, je hezké, že mají Češi takové vánoční jídlo,” říká Matthis z Nizozemí. „Chodím sem skoro každý den, protože to je blízko a levné. Někdy i dobré,” směje se Stefi z Německa. Studenti jsou překvapeni z místních obrovských prostor, protože to tu nikdy neviděli zaplněné. „Kdyby tu byla všechna místa obsazená, tak se nedostane s porcemi na všechny,” říká Bob z Portugalska.

To ostatně potvrzuje i vedoucí menzy, paní Dana Pichová. Dříve byly všechny okolní budovy plné dělníků, kteří sem chodili na obědy. „Personál, který tu vidíte, je tu už od 70. let, kdy to ještě patřilo Vodním stavbám,” vysvětluje Pichová. Celý provoz zvládne jeden kuchař, paní vedoucí a dvě pomocné síly. Vlivem toho nabízí menza téměř rodinnou atmosféru, kde se navzájem dobře znají zaměstnanci i návštěvníci. Strážníků ale ubylo, chodí sem zejména studenti z Metropolitní univerzity nebo Českého vysokého učení technického.

Pichová dodává, že počet porcí se tu odhaduje velmi obtížně, proto raději vaří méně jídel a když je více strážníků, připraví čerstvé jídlo. „A studenti to vítají, často jim i po druhé hodině nabídneme smažený sýr s hranolky a tatarkou nebo kuřecí řízek. Nikdy je nevyhodíme.” Do budoucna se uvažuje o tom, že by se menza mohla přesunout do menších prostor, které jsou o patro níž. Velká místnost má ale i své výhody. „Ty prostory jsou k dispozici jako přednáškový nebo konferenční sál. Každý rok tu také pořádáme vánoční večírek pro Český národní symfonický orchestr, který má nedaleko nahrávací studio,” dodává Pichová. Nasycení se loučíme s menzou a vyrážíme na půlhodinovou cestu do školy.

Po Vánocích se podíváme do Právnícké menzy.